

Λίγες προτάσεις, κάποια στοιχεία αλιευμένα από σχετική βιβλιογραφία δίνουν μερικές απαντήσεις σε αντίστοιχα ερωτήματα. Αν μάλιστα συνδυαστούν, προσφέρουν ακόμα περισσότερες, ενίοτε και εφιαλτικότερες.

Από την Ιστορία του Κων/νου Παπαρρηγόπουλου για το τέλος του Πελοποννησιακού πολέμου και την ήττα των Αθηνών:

«...και το χειρότερο, η μεγάλη ανηθικότητα του όχλου προκάλεσε φοβερή ανηθικότητα των λίγων, οι οποίοι στηριζόμενοι στη σπαρτιάτικη φρουρά, εκτράπησαν σε ακόμα φοβερότερα εγκλήματα.»

Από την «εισαγωγή στην Ιστορία της Ελληνικής κεφαλαιοκρατίας», του Γιάνη Κορδάτου:
«... στα 1837 έγινε κι' όλας διάβημα από τον γάλλο πρεσβευτή της Αθήνας, τον Lagrene, να

διορισθή Υπουργός των Οικονομικών Γάλλος»

Από μια πολύ ενδιαφέρουσα έκδοση, όπου ο Ιταλός καθηγητής φιλοσοφίας Antonio Negri, συνομιλεί με την Γαλλίδα καθηγήτρια ψυχανάλυσης, Anne Dufourmantelle πάνω σε κάθε γράμμα του λατινικού αλφάβητου σαν μια σύντομη εισαγωγή στην ιδέα για ένα βιογραφικό αλφαβητάρι.

Η κουβέντα φθάνει στο Ε, οπότε προβάλλεται η λέξη Empire (αυτοκρατορία) και στην ερώτηση της Γαλλίδας: *«Τι ακριβώς είναι μπροστά στα μάτια μας;»* απαντά:

«Το γεγονός ότι βρισκόμαστε μέσα σε μια Αυτοκρατορία. Αλλά και το γεγονός επίσης, ότι όλο και περισσότερο, οι άνθρωποι εγκαταλείπουν, αποχωρούν. Αφήνουν την εξουσία, δεν θέλουν να εκπροσωπούνται, δεν τους ενδιαφέρει.»

Τέλος, από τις πρωτόλειες στατιστικές του Ελληνικού κράτους μας έρχονται τα εξής νούμερα. Εν έτη 1870, επί συνόλου 430.000 εργαζομένων, οι δημόσιοι υπάλληλοι ήταν 5.343 και οι δημοτικοί 4.109. Δεν πρέπει ασφαλώς να κάνουμε το σφάλμα να κάνουμε την αναγωγή στο σήμερα, αλλά ότι προέκυψε στην συνέχεια, στην συμμετοχή των δ.υ. στο εργατικό δυναμικό, δεν είναι τυχαίο.

Όλων τούτων συνυπολογιζομένων, έρχονται αρκετά απόμακρες αλλά κάπως ελπιδοφόρες, οι επτά λέξεις που τελειώνει το κεφάλαιο «Ο Σοπενάουερ και η γάτα του» από τις «σπαζοκεφαλιές στον ουρανό», του μπάμπια Γιάννη Σκαρίμπα, όπου σημειώνει: *«Παιδιά, ζήτω η ζωή – όξω οι Αμερικάνοι»*